

Dit programma was intensief en ambitieus, het was echt bedoeld om een nieuwe tijd in te luiden, en werd ontwikkeld op een moment dat de plannen van Jacqueline voor een hedendaagse kunst programmering net bekend werden, maar ook weerstand opriepen bij verschillende partijen in de stad (voornamelijk erfgoed liefhebbers). Vanuit Non-fiction waren wij al betrokken bij het opstellen van een visie voor een grotere programmering. Omdat dit niet direct doorgang kon vinden, maar we toch een start wilden maken, is toen besloten een marathon programma te cureren met een (zeer) bescheiden budget, bij wijze van een pilot. Jacqueline dacht eerder aan een conferentie, waarop wij voorstelden er een meer interactief en performatief programma van te maken; niet alleen over iets spreken, maar ook ervaren en doen. Voor meer reflecties verwijs ik naar het verslag wat we destijds schreven. Iets wat niet in de documentatie stond, maar wel heeft plaatsgevonden, is een lunch met alle betrokken kunstenaars en collectieven (zo'n 30 mensen) de dag na afloop, op 11 mei, in de Sebastiaanskapel. Hier gingen we verder in gesprek; als een moment van evaluatie en inspiratie voor de toekomst. Het programma van 12 uur was natuurlijk te lang om voor bezoekers geheel bij te wonen; de meesten kwamen voor een of meerdere onderdelen. Toch herinner ik me dat predikant Eddy Reefhuis wel de hele marathon aanwezig was. De DJ set van Orpheu de Jong was experimenteel en niet zozeer feestelijk; toch begon er halverwege iemand te dansen waardoor er in de laatste 30 minuten een uitbundige dansvloer ontstond. Dit moment was voor mij een inspiratie voor de laatste Come Closer met Jacuzzi in 2022. Op veel manieren is Nieuwe Tijd voor de Oude Kerk een voorbode van Come Closer geweest; diverse betrokkenen werden later nog eens voor Come Closer uitgenodigd (zoals Zeno van den Broek) en we testten formats die later terugkeerden, zoals een programma waarbij het publiek al wandelend door de kerk meebewoog.

- Radna Rumping, curator